

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ
ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਆਮਦਨ-ਕਰ, ਪੰਜਾਬ, ਆਦਿ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ
ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ,-
ਜਵਾਬਦੇਹ
1953 ਦਾ ਸਿਵਲ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਹਵਾਲਾ 24

ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) ਸੈਕਸ਼ਨ 34—ਆਮਦਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਈਟਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ- ਭਾਵੇਂ ਆਮਦਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਆਈਟਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੋਟਿਸ — “ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ”, “ਖੋਜ” ਅਤੇ “ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ”—ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ, ਕੀ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ-ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਸੈਕਸ਼ਨ 34-ਕੋਣ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਵਿੱਤੀ ਨਿਯਮ-ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਿਯਮ—ਕੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ—ਸੈਕਸ਼ਨ 34—ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਈਟਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਬਦ "ਜਾਣਕਾਰੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ, ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਜਾਂ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਿਆਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਕੀ ਹੈ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਸਭ-ਗਲੇ ਵਾਲੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ, ਗੱਪ ਜਾਂ ਅਫਵਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਜਾਣਕਾਰੀ", ਇਸ ਲਈ, ਗਿਆਨ, ਜਾਂ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ, ਡਰ, ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਭਰਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਤੇ ਅਮੂਰਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ "ਖੋਜਦਾ ਹੈ" ਖੋਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਕੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਛੁਪਿਆ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਮੂਰਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿਆਰ

ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਖੋਜ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ", ਜਾਂ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ" ਜਾਂ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ", ਜਾਂ "ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਣਾਈ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪਾਹਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਅਤੇ "ਖੋਜ" ਸ਼ਬਦ, ਕੋਈ ਸਖਤ, ਜਾਂ ਤੰਗ ਸ਼ਬਦ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਕਮਾਤਰ ਪਾਬੰਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਐਕਟ 1939 ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ, ਗੱਪਾਂ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਖਦਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਸੀ। ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਾਂ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਖੋਜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਭੁੱਲ ਮੰਨੀ ਗਈ ਭੁੱਲ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ", "ਆਮਦਨੀ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ" ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਹੱਦ, ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਸਰੋਤ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਰਾਦਾ ਕਰ-ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਬਾਰੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਬਕਾ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਸਕੇਲੇਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਆਮ ਨਿਯਮ, ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਹੇਵੰਦ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਹੂਦਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਾਰੀ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਇਹ ਜੱਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹਨ, ਪਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ (ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਣਾ ਬੇਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ) ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਲਟ (ਇੱਕ ਅਧਿਕਤਮ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਫਟਰਾਂ ਜਾਂ ਵਾਰਤਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।)।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਆਮਦਨਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਆਰ.ਏ. 1950-51 ਦਾ 597 ਰਾਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ 1922 (1922 ਦਾ ਐਕਟ XI) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਸੋਧਿਆ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 1939 (1939 ਦਾ ਐਕਟ VII) ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਹੇਮ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. - ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸੌਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ। ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1938-1939 ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1939-40 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਕਾਰੋਬਾਰ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ 2,500 ਰੁਪਏ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ 4,006 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਮਦਨਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮਦਨ 7,006 ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਥ ਮਹੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(2) ਅਤੇ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ 41,833 ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 1946 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 7 ਅਗਸਤ, 1950 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ 41,833 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 21,814 ਰੁਪਏ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਆਮਦਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1939-40 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਫੁਪਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਰਕਮ 17,808 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਧਾ 17,800 ਰੁਪਏ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਆਮਦਨ 41,833 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 21,814 ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1939-40 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਮਿਤੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 1951 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅੰਕੜੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਧੂ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ 17,800 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 17,800 ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ 17,800 ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

"ਇਹ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਵਾਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ-

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ,

ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਚ ਉਸ ਆਈਟਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ:-

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਨੂੰ

ਐਲ. ਜਗਨ ਨਾਥ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਬੀ. ਗਾਰਡਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਮਦਨ 31 ਮਾਰਚ, 1940 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹੈ।

(ਏ)	*	*	*	*	*
(ਬੀ)	ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ				
(ਸੀ)	*	*	*	*	*
(ਡੀ)	*	*	*	*	*

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਕਤ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹੈ

(ਏ)	*	*	*	*	*
(ਬੀ)	ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ				
(ਸੀ)	*	*	*	*	*
(ਡੀ)	*	*	*	*	*

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ 24 ਜੂਨ, 1941 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨੱਥੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਦਿਓ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1940 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਕੁੱਲ ਵਿਸ਼ਵ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ, 'ਬੀ' ਵਾਰਡ।

ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦਾ ਇੱਕ ਚੇਕ ਇਤਿਹਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। 1939 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ: -

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ, ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ

ਵਿਚ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ, ਇਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਦੀ ਧਾਰਾ 22, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸੀ;

“ * * * * *
“ * * * * *

1939 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 1939 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

"ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਧੂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ, ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲੋੜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸੀ:

“ * * * * *
“ * * * * *
“(2) * * * * *

ਸਾਲ 1948 ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਂਡ ਬਿਜ਼ਨਸ ਪ੍ਰੋਫਿਟਸ-ਕਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1948 ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

(1) ਜੇਕਰ -

(ਏ) ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲਾਭ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਘਟਾਓ ਭੱਤੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਕੋਲ, ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਟਾ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਭੱਤਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਲੋੜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਜਾਂ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਮੁੜ ਗਣਨਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸੀ:

“ * * * * *
 “ * * * * *

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਉਹ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ 1948 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ 1939 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਇਰਾਦਾ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ 1939 ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 1939-48 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 1939 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ।

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚੀ ਆਮਦਨੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੱਭੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ।

ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ....." ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੱਭਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(i) "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ", (ii) "ਖੋਜ" ਅਤੇ

(iii) "ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ"। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਬਦ "ਜਾਣਕਾਰੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ, ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਜਾਂ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ, ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਚਣ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਕੀ ਹੈ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਸਭ-ਗਲੇ ਵਾਲੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ, ਗੱਪ ਜਾਂ ਅਫਵਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ 'ਜਾਣਕਾਰੀ', ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੱਕ, ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਭਰਮ ਦੇ ਉਲਟ, ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ।

ਜੀਤਨਰਾਮ ਨਿਰਮਲਰਾਮ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ (1) ਵਿੱਚ, ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਜੇ, ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ-

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ 'ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਗੱਪਾਂ ਜਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਹਾਜੀ ਅਹਿਮਦ ਹਾਜੀ ਐਸਕ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ (2) ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ -

"ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

ਇਨ ਰੀ. ਬਦਰ ਸ਼ੁ ਸਟੋਰਜ਼ (3) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

"ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਕੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਵਿੱਚ 'ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। 'ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਗੱਪਾਂ ਜਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ, ਨੂੰ ਖੋਜ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ 3 ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੌ ਵਿੱਚੋਂ 99 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਅਸਲ ਬਚਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਘੱਟ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

ਅਗਲਾ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਖੋਜ"। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੈ, "ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਚਾਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਆਦਿ, . . . ਆਦਿ।" ਇਸਦੇ ਮੁਢਲੇ ਅਤੇ ਅਮੂਰਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ "ਖੋਜਦਾ ਹੈ" ਕਿ ਕੀ ਲੁਕਿਆ, ਛੁਪਿਆ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਨੂੰ ਬੇਪਰਦ ਕਰਨ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪਏ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖੋਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਖੋਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੀਏ। ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਮੂਰਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 34,

"ਖੋਜ" ਸ਼ਬਦ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਕਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਐਕਟ, 1880 ਦੀ ਧਾਰਾ 52, ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

"ਜੇ ਸਰਵੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਕਤ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਕਤ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੱਤਾ, ਕਟੌਤੀ, ਛੋਟ ਜਾਂ ਛੋਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ-

"ਫਿਰ, ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪਹਿਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਗੇ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ "ਖੋਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਧਾਨ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਏਗਾ। "ਖੋਜ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ

ਹੈ। ਦ ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ [ਐਕਸਪਾਰਟ ਅਰਾਮਾਇਓ (1)1] ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੀ, ਕਿ ਸਰਵੇਖਣਕਰਤਾ "ਖੋਜ" ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬ੍ਰੇ, ਜੇ., ਨੇ ਪੀ. 282 ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ--

"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਖੋਜ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1842 ਅਤੇ 1880 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ 'ਖੋਜ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਸਰਵੇਖਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ' ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਐਵਰੀ, ਜੇ. ਨੇ ਪੀ. 289 ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ—

"ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ (ਖੋਜ) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ'। ਜੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ 'ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕਸਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੈ।

ਲੁਸ਼, ਜੇ., (ਪੰਨਾ 290 'ਤੇ) ਨੇ "ਖੋਜ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਲੱਭਣਾ" ਜਾਂ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ"। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਅਤੇ "ਖੋਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਕਫੋਰਡ ਐਲ.ਜੇ., ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਕਿ, ਉਸਨੇ ਟੈਕਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਖੋਜ' ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ: ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼, (1).

ਸੇਂਟ ਗਾਈਲਸ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ, ਬਲੂਮਬਰੀ (ਐਕਸਪਾਰਟ ਹੂਪਰ) (2), ਲਾਰਡ ਰੀਡਿੰਗ, ਸੀ.ਜੇ. ਲਈ ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ ਵਿੱਚ, ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਖੋਜ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਕਿ "ਸਰਵੇਖਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।"

ਡਬਲਯੂ. ਡਬਲਯੂ. ਗ੍ਰਾਂਡੀ (1) ਦੇ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1918 ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਖੋਜਾਂ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1880 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 125 ਚੱਲਦਾ ਹੈ-

" (1) ਜੇਕਰ ਸਰਵੇਖਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ.....! .

"ਫਿਰ ਸਰਵੇਖਣਕਰਤਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ....."

ਫਿਨਲੇ, ਜੇ., ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੇ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀ. 532—

“ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ‘ਖੋਜ’ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਦੀ (ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਸਿੱਟੇ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਵਾਲੇ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ

ਬ੍ਰੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ “ਖੋਜ” ਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮਾਚਿਰਲੇ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ (3) ਵਿੱਚ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕੇਸ, ਲਾਰਡ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ, ਲਾਰਡ ਨੋਰਮੰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ-

“ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਖੋਜ ਜੋ ਇੱਕ ਗਲਤੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਖੋਜ’ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਾਇਦ ‘ਲੱਭੋ’ ਦਾ ਅਰਥ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਪਤਾ ਲਗਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਲਾਭ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲਾਰਡ ਨੋਰਮੰਡ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਗਸ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਟਕਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਲ ਬੀਟੀ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2), ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਚੈਂਸਰੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਵੈਸੇਲ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ “ਖੋਜ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਸਿੱਟੇ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ”, ਜਾਂ “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ”, ਜਾਂ “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ”, ਜਾਂ “ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸਿੱਟੇ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ”, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਾਲੀਅਮ 17, ਦੂਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੀ. 339 ਵੀ ਵੇਖੋ।

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ “ਖੋਜਾਂ” ਦੀ ਸਾਮਥ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਵਿੱਚ ਰੀ. ਬਦਰ ਸੂ ਸਟੋਰਜ਼ (3), ਪੀ. 437-439 ‘ਤੇ, ਅਤੇ ਜੀਤਨਰਾਮ ਨਿਰਮਲਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ (4) ।

ਇੰਡੀਆ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਪ੍ਰੋਫਿਟ ਟੈਕਸ, ਬੰਬੇ, (5) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ- ਕਰ ਐਕਟ (1940 ਦੇ ਨੰਬਰ X V) ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ “ਖੋਜਦਾ ਹੈ” ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਜੇਕਰ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਵਾਧੂ ਲਾਭ- ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਲਾਭ- ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ

ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜਾਂ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ- ਕਰ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸੀ।"

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਾਧੂ ਲਾਭ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਕੋਲਾਹ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਖੋਜ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੱਥ ਜੋ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਧੀਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਜੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ- ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ "ਜੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ-ਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਮਿਸਟਰ ਕੋਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਖੋਜ' ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਖੋਜ' ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਰਥ ਹੈ 'ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ' ਭਾਗ 3, ਪੰਨਾ 433। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਦਾਰਥਕ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 29 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਧੂ ਲਾਭ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਖੋਜਾਂ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ-

“ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1918 ਦੀ ਧਾਰਾ 125) ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ 'ਖੋਜਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਹਿਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1948 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵਾਲ ਉੱਠਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਕਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਵਿੱਚ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ.....”

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੇ "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਾਹਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨੀ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਅਤੇ "ਖੋਜ" ਸ਼ਬਦ, ਕੋਈ ਸਖਤ, ਜਾਂ ਤੰਗ ਸ਼ਬਦ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਪਾਬੰਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1939 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਭਰਿਆ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ, ਗੱਪਾਂ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਖਦਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਸੀ। ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਾਂ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਕਾਫੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਖੋਜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਭੁੱਲ ਮੰਨੀ ਗਈ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ। ਵੈਸੇ ਜੇ., ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰਾਂ ਵਾਂਗ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਭੁੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਹਨ।"

(ਅਰਲ ਬੀਟੀ ਬਨਾਮ ਆਈ. ਆਰ. ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ (1))

ਹੁਣ "ਅਜਿਹੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜੋ "ਆਮਦਨੀ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ" ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਆਦਿ, ਆਦਿ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੂਰੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਸਦੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚ ਗਈ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। "ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਆਦਿ, ਆਦਿ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਇਹ ਸੀਮਤ ਦਾਇਰਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਿਆਕਰਣ, ਤਰਕ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹਾ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਆਮਦਨੀ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ" ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਹੱਦ, ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ "ਅਜਿਹੇ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ, ਆਮਦਨ-ਕਰ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਰਣਨਯੋਗ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ" ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹਾ" ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸਟੀਨਲਿਨ ਬਨਾਮ ਹਾਲਸਟੇਡ (1), ਰੈਵੇਨਿਊ ਸਟੈਚੂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1697 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ-

"ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕਲਰਕ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਬਣਾ ਕੇ ਫਾਈਲ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਕਿਹੜੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਚਿਪਕਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਉੱਤਮ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤੀ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।"

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ-

"ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਜਿਹੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਵਿਨਕਾਨਸਿਨ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਅਜਿਹਾ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਂ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਪੂਰਵ ਵਾਲੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ" ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਬਚਿਆ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਆਦਿ, ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਪ੍ਰਪਤ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਬਚਣ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਜਾਂ ਉਸ ਸਰੋਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਤੀਫਾ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ, "ਕੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਬਿਨਾਂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਸਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਸਨ", ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਧਾਰਾ

34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਬਕਾ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹਨ।

ਵਿਟਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਤੱਕ ਗਿਆ, ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:

“ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਸ਼ਾ ਉਸ ਅੰਤ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਹੁਣ, ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਹਨ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਅੱਗੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ, ਸਾਬਕਾ ਪਰਿਕਲਪਨਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਆਉ, ਜੇਕਰ ਕਰ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

ਕਾਕਰਲਾਈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ (1) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ, ਲਾਰਡ ਹਾਨ ਵੈਲਥ ਐਮ.ਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰਜੈਂਟ, ਐਲ.ਜੇ., ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਹੈਨਰੀ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 3 ਨਵੰਬਰ, 1926 ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋੜਿਆ:-

ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੱਕ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦਿ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੇਵਲ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੁਰੰਤ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਲਾਰਡ ਹੈਨਵਰਥ ਨੇ ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ,

“ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਜ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ।

ਚਟੂਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਨਿਆ, ਜੇ., ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, p 307 ਉੱਤੇ-

“ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ..... ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚਟੂਰਾਮ ਹੋਰਿਲ ਰਾਮ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ, ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭਕਾਰੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਓਵਰ ਰਾਈਡਿੰਗ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੈਕਸਵੈਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ-

"ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਹੂਦਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

(ਰਾਹੀ ਪੰਨਾ 215, 9 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ)

ਇਹ ਜੱਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹਨ, ਪਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਬਾਏ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34, ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਨੂੰ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ:-

“ਭਾਗ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਰ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੰਨੂੰ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੁਨਾਫਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਤਮ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਨੂੰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, (ਇੱਕ ਕੰਨੂੰ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।), ਮੈਂ ਪੂਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਲਟ ਨਾ ਹੋਵੇ (ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੋਣ ਦਿਓ)।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸਲਾਹ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਰਮੋਡ ਬਨਾਮ ਕੋਲਿਨਜ਼ (1) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਪਾਰਕਰ, ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ-

"ਇਹ ਧਾਰਾ (ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ 1842 ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 41) ਇੱਕ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।"

ਸਕਾਟ, ਐਲ.ਜੇ., ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਪਾਰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਐਲਨ ਬਨਾਮ ਥੀਰਰਨੇ (1)।

ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1939 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਫਰੇਮਰਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਹੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਿੰਨ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੰਡਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਬਚਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ

ਇਰਾਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ "ਕੰਗਾ ਅਤੇ ਪਾਲਖੀਵਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ, ਤੀਸਰਾ ਸੰਸਕਰਣ" ਦੇ ਪੰਨਾ 805 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।—

“ਜਿੱਥੇ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਰ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨੀ ਦੀਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।”

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਕੌਸਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਚਿਮਨਰਾਮ ਮੋਤੀਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1)। ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ—

"ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਮਦਨ ਦੇ ਖਾਸ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ?"

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਕੇਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਨਵਾਬ ਸ਼ਾਹ ਨਵਾਜ਼ ਖਾਨ (2) ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਗਾ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸਾਲ 1933-34 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਮਦੋਟ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1932-33 ਸੀ। 16 ਫਰਵਰੀ, 1935 ਨੂੰ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ 8,675-8-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਕਮਾਇਆ ਸੀ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਈਟਮ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ

ਸਨ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

"(2) ਕੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਆਮਦਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ?"

"(3) ਕੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਮਦਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਸਤੂ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ?"

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਕਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਆਮਦਨ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਚ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਆਮਦਨ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਬਚ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਹੇਠ ਆਮਦਨ ਦੀਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਚ ਗਈਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਇੱਕ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ, ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਉਹ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਥੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸਰੋਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਗਤੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਿਆ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ-ਖਰੈਤੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ (1), ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ (2), ਅਤੇ ਜਗਰਨਾਥ ਬੇਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਰੋਤ ਜੋੜ ਕੇ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ 88,795 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਅਸਲ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ-

"ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਚ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਕ ਹੈ, "ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ", ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਆਈਟਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ 250 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਓਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

